Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Ιουλίου 2000

για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία

(ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 39)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1145/2003 της Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 2003	L 160	48	28.6.2003
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 448/2004 της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 2004	L 72	66	11.3.2004

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Ιουλίου 2000

για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία [1], και ιδίως το άρθρο 30 παράγραφος 3 και το άρθρο 53 παράγραφος 2,

αφού ζήτησε τη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 147 της συνθήκης, της επιτροπής γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης και της επιτροπής διαρθρώσεων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών [2], προσδιορίζει ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που ενσωματώνονται στα μέτρα για την προώθηση της ανάπτυξης και της διαρθρωτικής προσαρμογής των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών (στόχος αριθ. 1) ή τα οποία συνοδεύουν τα μέτρα για τη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης των περιφερειών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες (στόχος αριθ. 2) στις ενδιαφερόμενες περιφέρειες, λαμβάνουν υπόψη τους συγκεκριμένους στόχους της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 προσδιορίζονται οι ενέργειες για τις οποίες μπορεί να χορηγηθεί στήριξη αγροτικής ανάπτυξης.

(2) Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1783/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 1999, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης [3], προσδιορίζει τις ενέργειες στη χρηματοδότηση των οποίων είναι δυνατόν να συμβάλει το ΕΤΠΑ.

(3) Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1784/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 1999, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο [4], προσδιορίζει τις ενέργειες στη χρηματοδότηση των οποίων είναι δυνατόν να συμβάλει το ΕΚΤ.

(4) Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1263/1999 του Συμβουλίου, της 21 Ιουνίου 1999, ια το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας [5], προσδιορίζει τα μέτρα στη χρηματοδότηση των οποίων είναι δυνατόν να συμβάλει το ΧΜΠΑ. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου [6], θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες και

(1) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.
(2) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.
(3) ΕΕ L 213 της 13.8.1999, σ. 1.
(4) ΕΕ L 213 της 13.8.1999, σ. 5.
(5) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 54.
(6) ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10.

▼B

ρυθμίσεις σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας.

(5) Το άρθρο 30 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 προβλέπει ότι ως κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών θα πρέπει να ισχύουν οι σχετικοί εθνικοί κανόνες, εκτός εάν η Επιτροπή κρίνει αναγκαία τη θέσπιση κανόνων σε κοινοτικό επίπεδο. Για ορισμένες κατηγορίες ενεργειών, η Επιτροπή θεωρεί αναγκαία τη θέσπιση κοινών κανόνων επιλεξιμότητας των δαπανών, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη και δίκαιη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η έκδοση κανόνα που αφορά συγκεκριμένο είδος ενέργειας δεν προδικάζει από ποιο από τα προαναφερθέντα ταμεία θα χρηματοδοτηθεί η ενέργεια αυτή. Η έκδοση των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες, σε ορισμένες προβλεπόμενες περιπτώσεις. Οι κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις δαπάνες που αναλαμβάνονται μεταξύ των ημερομηνιών που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

(6) Το άρθρο 36 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 προβλέπει ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και οι διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν του εφαρμόζονται εκτός εάν ορίζεται άλλως στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο 2 και χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ-τμήμα Εγγυήσεων. Ως εκ τούτου, οι κανόνες που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό πρέπει να εφαρμόζονται σε τέτοια μέτρα τα οποία αποτελούν μέρος των προγραμμάτων για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2, εκτός εάν προβλέπουν διαφορετικά ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 και ο αντίστοιχος εκτελεστικός κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1750/1999 της Επιτροπής [1], ο οποίος θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

(7) Τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ισχύουν για ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία. Η απόφαση της Επιτροπής που εγκρίνει κάποια συνδρομή δεν μπορεί να προδικάζει την αξιολόγηση με γνώμονα τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων ούτε απαλλάσσει τα κράτη μέλη από τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τα άρθρα αυτά.

(8) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ανάπτυξης και ανασυγκρότησης των περιφερειών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κανόνες που περιέχονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό της επιλεξιμότητας των δαπανών για τα είδη συνδρομών που προβλέποντα στο άρθρο 9 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδόμη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

[1] ΕΕ L 214 της 13.8.1999, σ. 31.

▼B

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼**M2**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑΣ

Κανόνας αριθ. 1: Δαπάνες που έχουν πράγματι καταβληθεί

1. ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΕΛΙΚΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ

1.1. Οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τελικούς δικαιούχους κατά την έννοια του άρθρου 32 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 (εφεξής «γενικός κανονισμός») γίνονται σε μετρητά, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο σημείο 1.5.

1.2. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο του άρθρου 87 της συνθήκης και των ενισχύσεων που χορηγούνται από φορείς οι οποίοι έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη. Ως «πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους» νοούνται οι ενισχύσεις οι οποίες καταβάλλονται από τους οργανισμούς που χορηγούν τις ενισχύσεις στους μεμονωμένους λήπτες. Οι πληρωμές ενισχύσεων που πραγματοποιούνται από τελικούς δικαιούχους πρέπει να δικαιολογούνται από τους όρους και τους στόχους των ενισχύσεων.

1.3. Οι πληρωμές που πραγματοποιούνται σε ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, δανείων και εγγυήσεων (στα οποία περιλαμβάνονται και τα ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών) θεωρούνται ως «δαπάνες που έχουν πράγματι καταβληθεί» κατά την έννοια του άρθρου 32 παράγραφος 1 του γενικού κανονισμού, εφόσον τα ταμεία πληρούν τους όρους των κανόνων 8 και 9, αντίστοιχα.

1.4. Σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο σημείο 1.2, ως «πληρωμές που πραγματοποιούνται από τελικούς δικαιούχους» νοούνται οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους φορείς ή τις δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις των κατηγοριών που ορίζονται στο συμπληρωματικό προγραμματισμό σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 στοιχείο β) του γενικού κανονισμού και ευθύνονται άμεσα για την εκτέλεση της συγκεκριμένης πράξης.

1.5. Υπό τους όρους που καθορίζονται στα σημεία 1.6, 1.7 και 1.8, οι αποσβέσεις, οι εισφορές σε είδος και τα γενικά έξοδα μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στις πληρωμές που αναφέρονται στο σημείο 1.1. Ωστόσο, η συγχρηματοδότηση μιας πράξης από τα διαρθρωτικά ταμεία δεν πρέπει να υπερβαίνει το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών στο τέλος της πράξης, εξαιρουμένων των εισφορών σε είδος.

1.6. Οι δαπάνες για αποσβέσεις ακινήτων ή εξοπλισμού που συνδέονται άμεσα με τους στόχους της πράξης είναι επιλέξιμες εφόσον:

α) εθνικές ή κοινοτικές επιχορηγήσεις δεν συνέβαλαν στην αγορά των ακινήτων ή εξοπλισμού·

β) υπολογίζονται με τους κατάλληλους λογιστικούς κανόνες και

γ) αφορούν αποκλειστικά την περίοδο της συγχρηματοδοτούμενης πράξης.

1.7. Οι εισφορές σε είδος είναι επιλέξιμες δαπάνες εφόσον:

α) συνίστανται στην εισφορά εδαφικών εκτάσεων ή ακινήτων, εξοπλισμού ή υλικού, ερευνητικής ή επαγγελματικής εργασίας ή μη αμειβόμενης εθελοντικής εργασίας·

β) δεν γίνονται στο πλαίσιο μέτρων χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στους κανόνες αριθ. 8, 9 και 10·

γ) η αξία τους μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ανεξάρτητης εκτίμησης και ελέγχου·

δ) σε περίπτωση εισφοράς εδαφικών εκτάσεων ή ακινήτων, η αξία τους πιστοποιείται από ανεξάρτητο ειδικευμένο εκτιμητή ή από εγκεκριμένο επίσημο φορέα·

ε) σε περίπτωση μη αμειβόμενης εθελοντικής εργασίας, η αξία της εργασίας προσδιορίζεται λαμβάνοντας υπόψη το χρόνο που αφιερώθηκε σε αυτή και τα συνήθη ωρομίσθια και ημερομίσθια για την εκτελεσθείσα εργασία και

▼M2

στ) συμφωνούν με τις διατάξεις των κανόνων αριθ. 4, 5 και 6, όπου αυτές εφαρμόζονται.

1.8. Τα γενικά έξοδα είναι επιλέξιμες δαπάνες εάν βασίζονται στο πραγματικό κόστος για την εκτέλεση της πράξης που συγχρηματοδοτείται από τα διαρθρωτικά ταμεία και εάν καταλογίζονται στην πράξη αυτή κατ' αναλογία, σύμφωνα με δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο κατανομής.

1.9. Οι διατάξεις των σημείων 1.5 έως 1.8 εφαρμόζονται στους μεμονωμένους λήπτες που αναφέρονται στο σημείο 1.2 στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων του άρθρου 87 της συνθήκης και των ενισχύσεων που χορηγούνται από τους φορείς οι οποίοι ορίζονται από τα κράτη μέλη.

1.10. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες για τον προσδιορισμό των επιλέξιμων δαπανών σύμφωνα με τα σημεία 1.6, 1.7 και 1.8.

2. ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΔΑΠΑΝΩΝ

2.1. Κατά γενικό κανόνα, οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους και δηλώνονται ως ενδιάμεσες πληρωμές ή πληρωμές τελικού υπολοίπου, συνοδεύονται από εξοφλημένα τιμολόγια. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, οι πληρωμές συνοδεύονται από λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος.

2.2. Όσον αφορά την αγροτική ανάπτυξη, η διάταξη του σημείου 2.1 εφαρμόζεται τηρουμένων των ειδικών κανόνων που έχουν θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 445/2002 της Επιτροπής που προβλέπει λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) στην περίπτωση προσδιορισμού κλιμάκων για τις μοναδιαίες τιμές ορισμένων επενδύσεων στον τομέα της δασοκομίας.

2.3. Επίσης, όταν οι πράξεις εκτελούνται στο πλαίσιο διαδικασίας δημόσιων προμηθειών, οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους και δηλώνονται ως ενδιάμεσες πληρωμές ή πληρωμές τελικού υπολοίπου, πρέπει να συνοδεύονται από εξοφλημένα τιμολόγια που εκδίδονται σύμφωνα με τους όρους των υπογραφεισών συμβάσεων. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων επιχορηγήσεων, οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους, που δηλώνονται ως ενδιάμεσες πληρωμές ή πληρωμές τελικού υπολοίπου, δικαιολογούνται βάσει των δαπανών (περιλαμβανομένων εκείνων που αναφέρονται στο σημείο 1.5) που πραγματοποιούν οι φορείς ή οι διάφορες δημόσιες ή ιδιωτικές εταιρίες οι οποίες ασχολούνται με την υλοποίηση της πράξης.

3. ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΑ

3.1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων, οι δαπάνες που σχετίζονται με τις ακόλουθες συμβάσεις υπεργολαβίας δεν είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία:

α) συμβάσεις υπεργολαβίας που αυξάνουν το κόστος εκτέλεσης της πράξης χωρίς να αυξάνουν σε ανάλογο βαθμό την αξία της·

β) συμβάσεις υπεργολαβίας με μεσάζοντες ή με συμβούλους των οποίων η αμοιβή εκφράζεται ως ποσοστό του συνολικού κόστους της πράξης, εκτός εάν η πληρωμή αυτή δικαιολογείται από τον τελικό δικαιούχο με βάση την πραγματική αξία της εργασίας ή των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν.

3.2. Για όλες τις συμβάσεις υπεργολαβίας, οι υπεργολάβοι αναλαμβάνουν να παράσχουν στα όργανα ελέγχου και παρακολούθησης όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τις δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο υπεργολαβίας.

Κανόνας αριθ. 2: Λογιστικός χειρισμός των εσόδων

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανόνα ως «έσοδα» νοούνται τα έσοδα που προκύπτουν, στο πλαίσιο μιας πράξης κατά την περίοδο της συγχρηματοδότησής της ή κατά τη διάρκεια μεγαλύτερης περιόδου έως το κλείσιμο της παρέμβασης που ενδεχομένως καθο-

▼M2

ρίζει το κράτος μέλος, από πωλήσεις, εκμισθώσεις, υπηρεσίες, τέλη εγγραφής ή άλλα παρόμοια έσοδα, εκτός από:

α) τα έσοδα που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της οικονομικής ζωής των συγχρηματοδοτούμενων επενδύσεων και τα οποία υπόκεινται στις ειδικές διατάξεις του άρθρου 29 παράγραφος 4 του γενικού κανονισμού·

β) τα έσοδα που προκύπτουν στο πλαίσιο μέτρων χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στους κανόνες αριθ. 8, 9 και 10·

γ) οι συμμετοχές του ιδιωτικού τομέα στη συγχρηματοδότηση των πράξεων, εφόσον εμφανίζονται, μαζί με τις συμμετοχές των δημόσιων φορέων, στους πίνακες χρηματοδότησης της αντίστοιχης παρέμβασης.

2. Τα έσοδα που αναφέρονται στο σημείο 1 αντιπροσωπεύουν πόρους που μειώνουν το ποσό της χρηματοδοτικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων που απαιτείται για τη σχετική πράξη. Πριν από τον υπολογισμό της χρηματοδοτικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων και όχι αργότερα από το κλείσιμο της παρέμβασης, τα έσοδα αυτά αφαιρούνται πλήρως ή αναλογικά από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης, ανάλογα με το εάν έχουν δημιουργηθεί στο σύνολό τους ή εν μέρει από την συγχρηματοδοτούμενη πράξη.

Κανόνας αριθ. 3: Χρηματοοικονομικά έξοδα, άλλες επιβαρύνσεις και δικαστικά έξοδα

1. ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

Οι χρεωστικοί τόκοι (εκτός των επιδοτήσεων επιτοκίου για τη μείωση του κόστους δανεισμού επιχειρήσεων στο πλαίσιο εγκεκριμένου καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων), οι προμήθειες χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, τα έξοδα συναλλάγματος και οι χρεωστικές συναλλαγματικές διαφορές, καθώς και τα λοιπά καθαρά χρηματοοικονομικά έξοδα, δεν είναι επιλέξιμα για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία. Ωστόσο, οι προμήθειες υπερεθνικών χρηματοπιστωτικών συναλλαγών στα πλαίσια του Peace II και των κοινοτικών πρωτοβουλιών (Interreg III, Leader+, Equal και Urban II) είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία, αφαιρουμένων των τόκων που έχουν εισπραχθεί έναντι λογαριασμού. Επίσης, στην περίπτωση των συνολικών επιχορηγήσεων, οι χρεωστικοί τόκοι που καταβάλλονται από τον ορισθέντα ενδιάμεσο φορέα πριν από την εκταμίευση του τελικού υπολοίπου της παρέμβασης είναι επιλέξιμοι, αφαιρουμένων των τόκων που έχουν εισπραχθεί έναντι λογαριασμού.

2. ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Εάν η συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία απαιτεί το άνοιγμα χωριστού λογαριασμού ή χωριστών λογαριασμών για την εκτέλεση μιας πράξης, τα τραπεζικά έξοδα για το άνοιγμα και τη διαχείριση των λογαριασμών είναι επιλέξιμα.

3. ΑΜΟΙΒΕΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ, ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΩΝ Ή ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ Ή ΕΛΕΓΧΟΥ

Τα έξοδα αυτά είναι επιλέξιμα εάν συνδέονται άμεσα με τη σχετική πράξη και εάν είναι αναγκαία για την προετοιμασία ή την εκτέλεσή της ή, όσον αφορά τα έξοδα λογιστικής παρακολούθησης ή ελέγχου, εάν σχετίζονται με απαιτήσεις που επιβάλλει η διαχειριστική αρχή.

4. ΕΞΟΔΑ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΡΑΠΕΖΕΣ Ή ΑΛΛΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Τα έξοδα αυτά είναι επιλέξιμα εάν οι εγγυήσεις προβλέπονται από την εθνική ή κοινοτική νομοθεσία ή από την απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση της παρέμβασης.

5. ΠΡΟΣΤΙΜΑ, ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Οι δαπάνες αυτές δεν είναι επιλέξιμες.

▼M2

Κανόνας αριθ. 4: Αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού

Οι δαπάνες για την αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία εάν πληρούνται οι ακόλουθοι τρεις όροι και με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων:

α) ο πωλητής του εξοπλισμού πρέπει να υποβάλλει δήλωση με την οποία πιστοποιείται η προέλευση του υλικού και βεβαιώνεται ότι κατά τα προηγούμενα επτά χρόνια ο εξοπλισμός δεν αγοράστηκε με εθνική ή κοινοτική επιχορήγηση·

β) η τιμή του μεταχειρισμένου εξοπλισμού δεν πρέπει να υπερβαίνει την αγοραία αξία του και πρέπει να είναι χαμηλότερη από το κόστος όμοιου καινούργιου εξοπλισμού και

γ) ο εξοπλισμός πρέπει να έχει τα τεχνικά χαρακτηριστικά που απαιτούνται για τη σχετική πράξη και να είναι σύμφωνος με τις ισχύουσες προδιαγραφές και πρότυπα.

Κανόνας αριθ. 5: Αγορά εδαφικών εκτάσεων

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

1.1. Οι δαπάνες για την αγορά μη οικοδομημένων εδαφικών εκτάσεων είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθοι τρεις όροι και με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων:

α) υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ της αγοράς της εδαφικής έκτασης και των στόχων της συγχρηματοδοτούμενης πράξης·

β) εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο σημείο 2, η αγορά της εδαφικής έκτασης δεν αντιπροσωπεύει περισσότερο από το 10 % των επιλέξιμων δαπανών της πράξης, εκτός εάν καθορίζεται υψηλότερο ποσοστό στην παρέμβαση που εγκρίνεται από την Επιτροπή·

γ) εκδίδεται πιστοποιητικό από ανεξάρτητο ειδικευμένο εκτιμητή ή από εγκεκριμένο επίσημο φορέα που να βεβαιώνει ότι η τιμή αγοράς της εδαφικής έκτασης δεν υπερβαίνει την αγοραία αξία της.

1.2. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο του άρθρου 87 της συνθήκης, η επιλεξιμότητα των δαπανών για την αγορά εδαφικών εκτάσεων εκτιμάται λαμβάνοντας υπόψη το καθεστώς ενισχύσεων στο σύνολό του.

2. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Για τις πράξεις που αποσκοπούν στη διατήρηση του περιβάλλοντος, οι δαπάνες είναι επιλέξιμες εάν πληρούνται όλοι οι όροι που αναφέρονται κατωτέρω:

— η αγορά γίνεται με απόφαση που λαμβάνει η διαχειριστική αρχή,

— η εδαφική έκταση χρησιμοποιείται για τον προβλεπόμενο σκοπό κατά τη χρονική περίοδο που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση,

— η εδαφική έκταση δεν προορίζεται για γεωργική χρήση, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις που έχουν εγκριθεί από τη διαχειριστική αρχή,

— η αγορά γίνεται από ή για λογαριασμό δημόσιου οργανισμού ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

Κανόνας αριθ. 6: Αγορά ακινήτων

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Οι δαπάνες για την αγορά ακινήτων, όπως κτίρια και τα γήπεδα επί των οποίων έχουν ήδη οικοδομηθεί, είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία εάν η αγορά του ακινήτου συνδέεται άμεσα με τους στόχους της σχετικής πράξης και εφόσον πληρούνται οι όροι του σημείου 2 με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων εθνικών κανόνων.

2. ΟΡΟΙ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑΣ

2.1. Πρέπει να εκδίδεται πιστοποιητικό από ανεξάρτητο ειδικευμένο εκτιμητή ή από εγκεκριμένο επίσημο φορέα που βεβαιώνει ότι η

▼M2

τιμή αγοράς δεν υπερβαίνει την αγοραία αξία και είτε πιστοποιεί ότι το κτίριο είναι σύμφωνο με την εθνική νομοθεσία είτε αναφέρει τα σημεία που δεν είναι σύμφωνα με αυτήν και τα οποία προβλέπεται να διορθωθούν από τον τελικό δικαιούχο στο πλαίσιο της πράξης.

2.2. Το κτίριο δεν έχει αποτελέσει τα προηγούμενα δέκα έτη αντικείμενο εθνικής ή κοινοτικής επιχορήγησης που θα συνεπαγόταν τη χορήγηση διπλής ενίσχυσης σε περίπτωση συγχρηματοδότησης της αγοράς του από τα διαρθρωτικά ταμεία.

2.3. Το ακίνητο χρησιμοποιείται για το σκοπό και την περίοδο που έχουν αποφασιστεί από τη διαχειριστική αρχή.

2.4. Το κτίριο μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο σύμφωνα με τους στόχους της πράξης. Ειδικότερα, το κτίριο μπορεί να χρησιμοποιείται για τη στέγαση δημόσιων υπηρεσιών μόνον εάν η χρήση αυτή είναι σύμφωνη με τις επιλέξιμες δραστηριότητες του σχετικού διαρθρωτικού ταμείου.

Κανόνας αριθ. 7: ΦΠΑ και λοιποί φόροι και τέλη

1. Ο ΦΠΑ δεν είναι επιλέξιμη δαπάνη, εκτός εάν βαρύνει πραγματικά και οριστικά τον τελικό δικαιούχο ή τον μεμονωμένο λήπτη στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεων βάσει του άρθρου 87 της συνθήκης και στην περίπτωση των ενισχύσεων που χορηγούνται από τους φορείς οι οποίοι ορίζονται από τα κράτη μέλη. Ο ΦΠΑ που μπορεί να ανακτηθεί, με οποιοδήποτε τρόπο, δεν μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη δαπάνη, ακόμη και εάν δεν ανακτάται από τον τελικό δικαιούχο ή από τον μεμονωμένο λήπτη. Ο δημόσιος ή ιδιωτικός χαρακτήρας του τελικού δικαιούχου, ή του μεμονωμένο λήπτη, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό του κατά πόσον ο ΦΠΑ αποτελεί επιλέξιμη δαπάνη κατά την εφαρμογή των διατάξεων του εν λόγω κανόνα.

2. Ο ΦΠΑ που δεν μπορεί να ανακτηθεί από τον τελικό δικαιούχο ή από τον μεμονωμένο λήπτη μέσω της εφαρμογής συγκεκριμένων εθνικών κανονιστικών ρυθμίσεων μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη δαπάνη μόνον εφόσον οι εν λόγω κανονιστικές ρυθμίσεις συνάδουν πλήρως με την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1] για τον ΦΠΑ.

3. Εάν ο τελικός δικαιούχος ή ο μεμονωμένος λήπτης υπόκειται σε καθεστώς κατ' αποκοπή φόρου, σύμφωνα με τον τίτλο XIV της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, ο καταβληθείς ΦΠΑ θεωρείται ανακτήσιμος για τους σκοπούς του σημείου 1.

4. Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις συνολικές επιλέξιμες δαπάνες εκτός ΦΠΑ, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29 παράγραφος 6 του γενικού κανονισμού.

5. Οι λοιποί φόροι, τέλη ή επιβαρύνσεις (όπως ιδίως οι άμεσοι φόροι και οι κοινωνικές εισφορές επί των μισθών) που προκύπτουν από τη χρηματοδοτική συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων δεν είναι επιλέξιμες δαπάνες εκτός εάν βαρύνουν πραγματικά και οριστικά τον τελικό δικαιούχο ή τον μεμονωμένο λήπτη.

Κανόνας αριθ. 8: Ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και ταμεία δανείων

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Τα διαρθρωτικά ταμεία μπορούν να συγχρηματοδοτούν ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου ή/και ταμεία δανείων ή ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών (εφεξής «τα ταμεία») υπό τους όρους που καθορίζονται στο σημείο 2. Για τους σκοπούς του προκείμενου κανόνα, ως «ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και ταμεία δανείων» νοούνται τα επενδυτικά μέσα που δημιουργούνται ειδικά για την παροχή ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μορφών κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, περιλαμβανομένων των δανείων σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση 96/280/ΕΚ της Επιτροπής [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τη σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003. Ως «ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών»,

[1] ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1.
[2] ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

▼**M2**

νοούνται τα ταμεία που δημιουργήθηκαν για να επενδύσουν σε περισσότερα ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και ταμεία δανείων. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων στη χρηματοδότηση των ταμείων αυτών μπορεί να συνδυάζεται με την πραγματοποίηση κοινών επενδύσεων ή με την παροχή εγγυήσεων από άλλα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα.

2. ΟΡΟΙ

2.1. Οι συγχρηματοδότες ή οι χορηγοί του ταμείου υποβάλλουν ένα συνετό πρόγραμμα δραστηριοτήτων, στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρονται η αγορά-στόχος, τα κριτήρια, οι όροι και οι προϋποθέσεις της χρηματοδότησης, ο επιχειρησιακός προϋπολογισμός του ταμείου, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και οι εταίροι συγχρηματοδότες, τα επαγγελματικά προσόντα, η εμπειρία και η ανεξαρτησία των διαχειριστών, το καταστατικό του ταμείου, η αιτιολόγηση και η προβλεπόμενη χρησιμοποίηση της συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων, η πολιτική εξόδου από τις επενδύσεις και οι κανόνες εκκαθάρισης του ταμείου, περιλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης των πόρων που μπορούν να καταλογιστούν στην συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων πρέπει να αξιολογείται προσεκτικά και η παρακολούθηση της εφαρμογής του να γίνεται από ή με ευθύνη της διαχειριστικής αρχής.

2.2. Το ταμείο πρέπει να έχει συσταθεί ως ανεξάρτητη νομική οντότητα διεπόμενη από τις συμφωνίες μεταξύ των μετόχων ή ως ανεξάρτητη χρηματοοικονομική μονάδα στο πλαίσιο υφιστάμενου χρηματοπιστωτικού οργανισμού. Στην τελευταία περίπτωση, το ταμείο πρέπει να αποτελεί αντικείμενο χωριστής σύμβασης λειτουργίας, η οποία προβλέπει ιδίως την τήρηση χωριστών λογαριασμών που επιτρέπουν να γίνεται διάκριση μεταξύ των νέων πόρων που επενδύονται στο ταμείο (περιλαμβανομένων εκείνων που εισφέρουν τα διαρθρωτικά ταμεία) και των αρχικών πόρων του. Όλοι οι συμμετέχοντες στο ταμείο πρέπει να καταβάλλουν τις συνεισφορές τους σε μετρητά.

2.3. Η Επιτροπή δεν μπορεί να είναι εταίρος ή μέτοχος του ταμείου.

2.4. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων υπόκειται στα όρια που καθορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφοι 3 και 4 του γενικού κανονισμού.

2.5. Τα ταμεία μπορούν να πραγματοποιούν επενδύσεις μόνον σε ΜΜΕ κατά την εγκατάσταση, τα πρώτα στάδια λειτουργίας (περιλαμβανομένου του κεφαλαίου εκκίνησης) ή ανάπτυξής τους και μόνο σε δραστηριότητες τις οποίες οι διαχειριστές του ταμείου θεωρούν οικονομικά βιώσιμες. Κατά την εκτίμηση της βιωσιμότητας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πηγές εσόδων της επιχείρησης. Τα ταμεία δεν μπορούν να επενδύουν σε επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ([1]).

2.6. Πρέπει να καταβάλλονται προσπάθειες για τον κατά το δυνατόν μεγαλύτερο περιορισμό των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στην αγορά κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου ή στην αγορά δανείων. Τα έσοδα ιδίως από τις επενδύσεις σε ίδια κεφάλαια και από τις χορηγήσεις δανείων (μετά την αναλογική αφαίρεση των εξόδων διαχείρισης) μπορούν να διανέμονται κατά προτίμηση στους μετόχους του ιδιωτικού τομέα μέχρι το επίπεδο αμοιβή, που καθορίζεται στη συμφωνία των μετόχων και εν συνεχεία να κατανέμονται κατά αναλογία μεταξύ όλων των μετόχων και των διαρθρωτικών ταμείων. Τα έσοδα του ταμείου που μπορούν να καταλογιστούν στη συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται για δραστηριότητες που αποσκοπούν στην ανάπτυξη των ΜΜΕ στην ίδια επιλέξιμη ζώνη.

2.7. Τα έξοδα διαχείρισης δεν μπορούν να υπερβαίνουν το 5 % του καταβεβλημένου κεφαλαίου σε ετήσιο μέσο όρο στη διάρκεια της παρέμβασης, εκτός εάν μετά από διαδικασία υποβολής προσφορών αποδεικνύεται αναγκαία η καταβολή υψηλότερου ποσοστού.

2.8. Κατά το κλείσιμο της πράξης, οι επιλέξιμες δαπάνες του ταμείου (τελικός δικαιούχος) αντιστοιχούν στο κεφάλαιο του ταμείου που

([1]) ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

▼M2

έχει επενδυθεί ή χορηγηθεί υπό μορφή δανείων σε ΜΜΕ, περιλαμβανομένων των εξόδων διαχείρισης που καταβλήθηκαν.

2.9. Οι συμμετοχές των διαρθρωτικών ταμείων και των άλλων δημόσιων φορέων στα ταμεία, καθώς και οι επενδύσεις που πραγματοποιούν τα ταμεία σε μεμονωμένες ΜΜΕ, υπόκεινται στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

3. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

3.1. Η Επιτροπή συνιστά την εφαρμογή των προτύπων καλής πρακτικής που αναφέρονται στα σημεία 3.2 έως 3.6 από τα ταμεία που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία. Η Επιτροπή θα λαμβάνει ευνοϊκά υπόψη τη συμμόρφωση με τις συστάσεις αυτές όταν θα εξετάζει εάν η λειτουργία του ταμείου συμβιβάζεται με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Οι συστάσεις δεν είναι δεσμευτικές για τους σκοπούς της επιλεξιμότητας των δαπανών.

3.2. Η χρηματοδοτική συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα πρέπει να είναι ουσιαστική και να υπερβαίνει το 30 %.

3.3. Το μέγεθος των ταμείων πρέπει να είναι επαρκώς σημαντικό και ο πληθυσμός-στόχος που καλύπτουν επαρκώς μεγάλος για να εξασφαλίζεται η οικονομική βιωσιμότητα των πράξεών τους, ενώ οι επενδύσεις τους πρέπει να έχουν χρονικό ορίζοντα συμβατό με τη διάρκεια της συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων και να επικεντρώνονται στους τομείς στους οποίους η λειτουργία της αγοράς είναι ατελής.

3.4. Ο ρυθμός των εισφορών κεφαλαίων στο ταμείο πρέπει να είναι ο ίδιος για τα διαρθρωτικά ταμεία και τους μετόχους και τα ποσά τους ανάλογα προς τις εγγραφείσες συμμετοχές.

3.5. Η διαχείριση των ταμείων πρέπει να γίνεται από ομάδες ανεξάρτητων επαγγελματιών με επαρκή εμπειρία, οι οποίοι πρέπει να έχουν την ικανότητα και αξιοπιστία που είναι αναγκαίες για τη διαχείριση ενός ταμείου κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου. Οι ομάδες διαχειριστών πρέπει να επιλέγονται με διαγωνισμό λαμβάνοντας υπόψη το προβλεπόμενο επίπεδο αμοιβής τους.

3.6. Τα ταμεία δεν αποκτούν, καταρχήν, πλειοψηφικές συμμετοχές σε επιχειρήσεις και έχουν ως στόχο να πραγματοποιήσουν όλες τις επενδύσεις τους κατά τη διάρκεια ζωής του ταμείου.

Κανόνας αριθ. 9: Ταμεία εγγυήσεων

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Τα διαρθρωτικά ταμεία μπορούν να συμμετέχουν στη χρηματοδότηση του κεφαλαίου ταμείων εγγυήσεων υπό τους όρους που αναφέρονται στο σημείο 2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανόνα, τα «ταμεία εγγυήσεων» είναι χρηματοδοτικά μέσα για την παροχή σε ταμεία κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και σε ταμεία δανείων κατά την έννοια του κανόνα αριθ. 8 και σε άλλα καθεστώτα χρηματοδοτήσεων υψηλού κινδύνου σε ΜΜΕ (περιλαμβανομένων των δανείων), εγγυήσεων για την κάλυψη ζημιών από επενδύσεις τους σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση 96/280/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τη σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003. Τα ταμεία εγγυήσεων μπορούν να είναι ταμεία αμοιβαίων εγγυήσεων που λειτουργούν με κρατική στήριξη και με συμμετοχή ΜΜΕ, ταμεία που λειτουργούν με εμπορικά κριτήρια και με συμμετοχή εταίρων του ιδιωτικού τομέα, ή ταμεία που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου από το δημόσιο τομέα. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων μπορεί να συνοδεύεται από την παροχή επιμέρους εγγυήσεων από άλλα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα.

2. ΟΡΟΙ

2.1. Οι συγχρηματοδότες ή οι χορηγοί του ταμείου εγγυήσεων υποβάλλουν ένα συνετό πρόγραμμα δραστηριοτήτων, όπως στην περίπτωση των οργανισμών κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου (κανόνας αριθ. 8), τηρουμένων των αναλογιών, στο οποίο προσδιορίζεται το προβλεπόμενο χαρτοφυλάκιο εγγυήσεων. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων πρέπει να αξιολογείται προσεκτικά και η παρακολούθηση της εφαρμογής του να γίνεται από ή με ευθύνη της διαχειριστικής αρχής.

▼M2

2.2. Το ταμείο πρέπει να έχει συσταθεί ως ανεξάρτητη νομική οντότητα διεπόμενη από τις συμφωνίες μεταξύ των μετόχων ή ως ανεξάρτητη χρηματοοικονομική μονάδα στο πλαίσιο υφιστάμενου χρηματοπιστωτικού οργανισμού. Στην τελευταία περίπτωση, το ταμείο πρέπει να αποτελεί αντικείμενο χωριστής σύμβασης λειτουργίας, η οποία προβλέπει ιδίως την τήρηση χωριστών λογαριασμών που επιτρέπουν να γίνεται διάκριση μεταξύ των νέων πόρων που επενδύονται στο ταμείο (περιλαμβανομένων εκείνων που εισφέρουν τα διαρθρωτικά ταμεία) και των αρχικών πόρων του.

2.3. Η Επιτροπή δεν μπορεί να είναι εταίρος ή μέτοχος του ταμείου.

2.4. Τα ταμεία μπορούν να παρέχουν εγγυήσεις μόνον για επενδύσεις σε δραστηριότητες που θεωρούνται οικονομικά βιώσιμες. Δεν παρέχουν εγγυήσεις σε επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.

2.5. Το εναπομένον μετά την κατάπτωση των εγγυήσεων μέρος της συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων πρέπει να επαναχρησιμοποιείται για δραστηριότητες που αποσκοπούν στην ανάπτυξη των ΜΜΕ στη ίδια επιλέξιμη ζώνη.

2.6. Τα έξοδα διαχείρισης δεν μπορούν να υπερβαίνουν το 2 % του καταβεβλημένου κεφαλαίου σε ετήσιο μέσο όρο στη διάρκεια της παρέμβασης, εκτός εάν μετά από διαδικασία υποβολής προσφορών αποδεικνύεται αναγκαία η καταβολή υψηλότερου ποσοστού.

2.7. Κατά το κλείσιμο της παρέμβασης, οι επιλέξιμες δαπάνες του ταμείου (ο τελικός δικαιούχος) αντιστοιχούν στο μέρος του καταβεβλημένου κεφαλαίου που είναι αναγκαίο, μετά από ανεξάρτητο έλεγχο, για την κάλυψη των εγγυήσεων που έχουν παρασχεθεί, περιλαμβανομένου των εξόδων διαχείρισης.

2.8. Οι συμμετοχές των διαρθρωτικών ταμείων και άλλων δημόσιων φορέων στα ταμεία εγγυήσεων, καθώς και οι εγγυήσεις που παρέχονται από τα ταμεία αυτά σε μεμονωμένες ΜΜΕ υπόκεινται στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

Κανόνας αριθ. 10: Χρηματοδοτική μίσθωση

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο πράξεων χρηματοδοτικής μίσθωσης είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στα σημεία 2 έως 4.

2. Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΕΚΜΙΣΘΩΤΗ

2.1. Ο εκμισθωτής είναι ο άμεσος δικαιούχος της κοινοτικής συγχρηματοδότησης που χρησιμοποιείται για τη μείωση των μισθωμάτων που καταβάλλει ο μισθωτής για τα πάγια στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

2.2. Οι συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης για τις οποίες καταβάλλεται κοινοτική ενίσχυση περιλαμβάνουν ρήτρα εξαγοράς ή προβλέπουν ελάχιστη περίοδο χρηματοδοτικής μίσθωσης ίση με την διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του πάγιου στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

2.3. Σε περίπτωση λύσης της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης πριν τη λήξη της ελάχιστης περιόδου χρηματοδοτικής μίσθωσης χωρίς προηγούμενη έγκριση των αρμόδιων αρχών, ο εκμισθωτής αναλαμβάνει να επιστρέψει στις εθνικές αρχές (για λογαριασμό του σχετικού ταμείου) το μέρος της κοινοτικής ενίσχυσης που αντιστοιχεί στην υπόλοιπη περίοδο χρηματοδοτικής μίσθωσης.

2.4. Η αγορά του πάγιου στοιχείου από τον εκμισθωτή, η οποία αποδεικνύεται από εξοφλημένο τιμολόγιο ή λογιστικό έγγραφο ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος, αποτελεί τη δαπάνη που είναι επιλέξιμη για συγχρηματοδότηση. Το ανώτατο ποσό που είναι επιλέξιμο για κοινοτική συγχρηματοδότηση δεν μπορεί να υπερβαίνει την καθαρή αγοραία αξία του εκμισθούμενου πάγιου στοιχείου.

2.5.Οι άλλες δαπάνες, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο σημείο 2.4, που σχετίζονται με τη σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, περιθώριο κέρδους του εκμισθωτή, κόστος αναχρηματο-

▼M2

δότησης, γενικά έξοδα, έξοδα ασφάλισης κ.λπ.) δεν είναι επιλέξιμες.

2.6. Η κοινοτική ενίσχυση που καταβάλλεται στον εκμισθωτή χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου προς όφελος του μισθωτή μέσω μιας ομοιόμορφης μείωσης όλων των μισθωμάτων σε όλη την περίοδο της χρηματοδοτικής μίσθωσης.

2.7. Ο εκμισθωτής αποδεικνύει ότι η κοινοτική ενίσχυση αποβαίνει πλήρως προς όφελος του μισθωτή, υπολογίζοντας την κατανομή των μισθωμάτων ή εφαρμόζοντας μια εναλλακτική και εξίσου αξιόπιστη μέθοδο.

2.8. Οι δαπάνες που αναφέρονται στο σημείο 2.5, η χρησιμοποίηση των φορολογικών οφελών που προκύπτουν από την πράξη χρηματοδοτικής μίσθωσης και οι άλλοι όροι της σύμβασης είναι ισοδύναμοι με εκείνους που θα εφαρμόζονταν ελλείψει χρηματοδοτικής παρέμβασης της Κοινότητας.

3. Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΜΙΣΘΩΤΗ

3.1. Ο μισθωτής είναι ο άμεσος δικαιούχος της κοινοτικής συγχρηματοδότησης.

3.2. Τα μισθώματα που καταβάλλει ο μισθωτής στον εκμισθωτή, συνοδευόμενα από εξοφλημένο τιμολόγιο ή λογιστικό έγγραφο ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος, αποτελούν τη δαπάνη που είναι επιλέξιμη για συγχρηματοδότηση.

3.3. Σε περίπτωση σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης που περιλαμβάνει ρήτρα αγοράς ή προβλέπει ελάχιστη περίοδο χρηματοδοτικής μίσθωσης ίση με τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του πάγιου στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης, το ανώτατο ποσό που είναι επιλέξιμο για την κοινοτική συγχρηματοδότηση δεν πρέπει να υπερβαίνει την καθαρή αγοραία αξία του εκμισθούμενου πάγιου στοιχείου. Οι άλλες δαπάνες που σχετίζονται με τη σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, περιθώριο κέρδους του εκμισθωτή, κόστος αναχρηματοδότησης, γενικά έξοδα, έξοδα ασφαλίσεων κ.λπ.) δεν είναι επιλέξιμες.

3.4. Η κοινοτική ενίσχυση για τις συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης που αναφέρονται στο σημείο 3.3 καταβάλλεται στον μισθωτή σε μία ή περισσότερες δόσεις ανάλογα με τα μισθώματα που έχουν πραγματικά καταβληθεί. Εάν η σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης λήγει μετά την τελική ημερομηνία έως την οποία λαμβάνονται υπόψη οι πληρωμές στο πλαίσιο της κοινοτικής παρέμβασης, θεωρούνται επιλέξιμες μόνον οι δαπάνες για τα ληξιπρόθεσμα μισθώματα που καταβλήθηκαν από τον μισθωτή έως την τελική ημερομηνία των πληρωμών στο πλαίσιο της παρέμβασης.

3.5. Σε περίπτωση συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης που δεν περιλαμβάνουν ρήτρα εξαγοράς και των οποίων η διάρκεια είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του πάγιου στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης, τα μισθώματα είναι επιλέξιμα για κοινοτική συγχρηματοδότηση κατ' αναλογία προς την περίοδο της επιλέξιμης πράξης. Ωστόσο, ο μισθωτής πρέπει να μπορεί να αποδεικνύει ότι η χρηματοδοτική μίσθωση είναι η πλέον αποτελεσματική από πλευράς κόστους μέθοδος για την απόκτηση της χρήσης του εξοπλισμού. Εάν η χρησιμοποίηση εναλλακτικής μεθόδου (π.χ. η μίσθωση του εξοπλισμού) συνεπαγόταν χαμηλότερο κόστος, το επιπλέον κόστος αφαιρείται από την επιλέξιμη δαπάνη.

3.6. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες για τον προσδιορισμό των δαπανών που είναι επιλέξιμες σύμφωνα με τα σημεία 3.1 έως 3.5.

4. ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΚΜΙΣΘΩΣΗ

Τα μισθώματα που καταβάλλει ο μισθωτής υπό καθεστώς πώλησης και επανεκμίσθωσης μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες δαπάνες σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο σημείο 3. Το κόστος απόκτησης του πάγιου στοιχείου δεν είναι επιλέξιμο για κοινοτική συγχρηματοδότηση.

▼M2

Κανόνας αριθ. 11: Δαπάνες για τη διαχείριση και τη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Το κόστος με το οποίο βαρύνονται τα κράτη μέλη για τη διαχείριση, τη λειτουργία, την παρακολούθηση και τον έλεγχο των διαρθρωτικών ταμείων δεν είναι επιλέξιμο για συγχρηματοδότηση παρά μόνον υπό τους όρους που αναφέρονται στο σημείο 2 και εφόσον εμπίπτει στις κατηγορίες που ορίζονται στο σημείο 2.1.

2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΔΑΠΑΝΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΓΙΑ ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

2.1. Οι ακόλουθες κατηγορίες δαπανών είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση στο πλαίσιο της παρέμβασης, υπό τους όρους που ορίζονται στα σημεία 2.2 έως 2.7:

— δαπάνες για την προετοιμασία, επιλογή, αξιολόγηση, παρακολούθηση της παρέμβασης και των πράξεων (αποκλείοντας έξοδα απόκτησης και εγκατάστασης ηλεκτρονικών συστημάτων για διαχείριση παρακολούθησης και αξιολόγηση),

— δαπάνες για τις συνεδριάσεις των επιτροπών και υποεπιτροπών παρακολούθησης που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρέμβασης. Οι δαπάνες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν τα έξοδα εμπειρογνωμόνων και άλλων συμμετεχόντων σε αυτές τις επιτροπές, περιλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από τρίτες χώρες, εάν ο πρόεδρος των επιτροπών θεωρεί ότι η παρουσία τους είναι αναγκαία για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρέμβασης,

— έξοδα λογιστικών ελέγχων και επιτόπιων ελέγχων των πράξεων.

2.2. Οι δαπάνες για μισθούς περιλαμβανομένων των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης είναι επιλέξιμες μόνον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) δημόσιοι υπάλληλοι και άλλοι απασχολούμενοι στο δημόσιο αποσπασμένοι με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο σημείο 2.1·

β) λοιπό προσωπικό που απασχολείται για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο σημείο 2.1.

Η περίοδος απόσπασης ή απασχόλησης δεν μπορεί να υπερβαίνει την τελική ημερομηνία για την επιλεξιμότητα των δαπανών που καθορίζεται στην απόφαση για την έγκριση της παρέμβασης.

2.3. Η συμμετοχή των διαρθρωτικών ταμείων στις δαπάνες που αναφέρονται στο σημείο 2.1 περιορίζεται στο ανώτατο ποσό που καθορίζεται στην παρέμβαση που εγκρίνει η Επιτροπή και δεν υπερβαίνει το όριο που αναφέρεται στα σημεία 2.4 και 2.5.

2.4. Για όλες τις παρεμβάσεις, εκτός από τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, το ειδικό πρόγραμμα Peace II και τις καινοτόμες ενέργειες, το όριο είναι το άθροισμα των ακόλουθων ποσών:

— 2,5 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο είναι κατώτερο ή ίσο με 100 εκατομμύρια ευρώ,

— 2 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο υπερβαίνει τα 100 εκατομμύρια ευρώ είναι κατώτερο ή ίσο με 500 εκατομμύρια ευρώ,

— 1 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο υπερβαίνει τα 500 εκατομμύρια ευρώ αλλά είναι κατώτερο ή ίσο με 1 δισεκατομμύριο ευρώ,

— 0,5 % του τμήματος της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων το οποίο υπερβαίνει το 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

2.5. Για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, τις καινοτόμες ενέργειες και το ειδικό πρόγραμμα Peace II, το όριο είναι το 5 % της συνολικής συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων. Εάν οι παρεμβάσεις αυτές συνεπάγονται τη συμμετοχή περισσοτέρων του ενός κρατών μελών, το όριο αυτό μπορεί να αυξηθεί για να ληφθεί υπόψη το υψηλότερο κόστος διαχείρισης και λειτουργίας και καθορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής.

2.6. Για τον υπολογισμό του ποσού των ορίων που καθορίζονται στα σημεία 2.4 και 2.5, η συνολική συμμετοχή των διαρθρωτικών

▼M2

ταμείων είναι το συνολικό ποσό που καθορίζεται σε κάθε παρέμβαση που εγκρίνεται από την Επιτροπή.

2.7. Ο τρόπος εφαρμογής των σημείων 2.1 έως 2.6 του κανόνα αυτού συμφωνείται μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών και ορίζεται στην παρέμβαση. Το ποσοστό της συμμετοχής καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 7 του γενικού κανονισμού. Για τους σκοπούς της παρακολούθησης, το κόστος που αναφέρεται στο σημείο 2.1 αποτελεί αντικείμενο χωριστού μέτρου ή επιμέρους μέτρου στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας.

3. ΑΛΛΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Οι ενέργειες που μπορούν να συγχρηματοδοτηθούν στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο σημείο 2 (όπως μελέτες, σεμινάρια, πληροφόρηση, εξωτερική αξιολόγηση, και η απόκτηση και εγκατάσταση ηλεκτρονικών συστημάτων για διαχείριση παρακολούθησης και αξιολόγηση) δεν υπόκεινται στους όρους που καθορίζονται στα σημεία 2.4 έως 2.6. Οι δαπάνες για τις αποδοχές δημόσιων υπαλλήλων ή άλλων απασχολούμενων στο δημόσιο που συμμετέχουν στην εκτέλεση αυτών των ενεργειών δεν είναι επιλέξιμες.

4. ΔΑΠΑΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Οι ακόλουθες δαπάνες των δημόσιων διοικήσεων είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση εκτός του πλαισίου της τεχνικής βοήθειας εάν σχετίζονται με την εκτέλεση μιας πράξης και δεν απορρέουν από τις εκ του νόμου αρμοδιότητες της δημόσιας αρχής ή από τα καθήκοντα καθημερινής διαχείρισης, παρακολούθησης και ελέγχου της δημόσιας αρχής:

α) κόστος υπηρεσιών που παρέχονται από δημόσια διοίκηση κατά την εκτέλεση μιας πράξης. Οι δαπάνες αυτές πρέπει είτε να τιμολογούνται σε έναν τελικό δικαιούχο (του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα) είτε να βεβαιώνονται με έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των πραγματικών δαπανών που καταβλήθηκαν από τη σχετική δημόσια διοίκηση για την εκτέλεση της πράξης·

β) κόστος εκτέλεσης μιας πράξης, περιλαμβανομένων των δαπανών που σχετίζονται με την παροχή υπηρεσιών και καταβάλλονται από μια δημόσια διοίκηση που είναι η ίδια τελικός δικαιούχος και εκτελεί μια πράξη για λογαριασμό της χωρίς να προσφεύγει σε εξωτερικούς μηχανικούς ή σε άλλες επιχειρήσεις. Το κόστος αυτό πρέπει να αντιστοιχεί στις δαπάνες που καταβλήθηκαν πραγματικά και άμεσα για τη συγχρηματοδοτούμενη πράξη και να βεβαιώνεται με έγγραφα που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των δαπανών που καταβλήθηκαν πραγματικά από τη σχετική δημόσια διοίκηση για την εκτέλεση της πράξης.

Κανόνας αριθ. 12: Επιλεξιμότητα των δαπανών σε συνάρτηση με τον τόπο εκτέλεσης των πράξης

1. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Κατά γενικό κανόνα, οι πράξεις που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία πρέπει να εκτελούνται στην περιοχή την οποία αφορά η παρέμβαση.

2. ΕΞΑΙΡΕΣΗ

2.1. Εάν η περιοχή την οποία αφορά η παρέμβαση ωφελείται εν όλω ή εν μέρει από μια πράξη που εκτελείται εκτός της περιοχής αυτής, η διαχειριστική αρχή μπορεί να δεχθεί τη συγχρηματοδότηση της εν λόγω πράξης εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που καθορίζονται στα σημεία 2.2 έως 2.4. Στις άλλες περιπτώσεις, η συγχρηματοδότηση μιας πράξης μπορεί να γίνει δεκτή βάσει της διαδικασίας του σημείου 3. Για τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας (ΧΜΠΑ), εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις η διαδικασία του σημείου 3.

2.2. Η πράξη πρέπει να εκτελείται σε περιοχή NUTS III κράτους μέλους η οποία γειτονεύει με την περιοχή την οποία αφορά η παρέμβαση.

2.3. Οι ανώτατες επιλέξιμες δαπάνες της πράξης υπολογίζονται κατ' αναλογία προς τα οφέλη που αναμένονται για την περιοχή αυτή από την πράξη και βασίζονται σε εκτίμηση ανεξάρτητου φορέα.

▼**M2**

Τα οφέλη εκτιμώνται λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς στόχους της παρέμβασης και τις αναμενόμενες επιπτώσεις της. Η πράξη δεν μπορεί να γίνει δεκτή για συγχρηματοδότηση εάν η αναλογία των οφελών είναι μικρότερη από 50 %.

2.4. Για κάθε μέτρο της παρέμβασης, οι επιλέξιμες δαπάνες των πράξεων που γίνονται δεκτές βάσει του σημείου 2.1 δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 10 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών του μέτρου. Επιπλέον, οι επιλέξιμες δαπάνες όλων των πράξεων της παρέμβασης που γίνονται δεκτές βάσει του σημείου 2.1 δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 5 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών της παρέμβασης.

2.5. Οι πράξεις που γίνονται δεκτές από τη διαχειριστική αρχή βάσει του σημείου 2.1 πρέπει να αναφέρονται στις ετήσιες και στις τελικές εκθέσεις εκτέλεσης της παρέμβασης.

3. ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Όσον αφορά τις πράξεις που εκτελούνται εκτός της περιοχής την οποία αφορά η παρέμβαση αλλά δεν πληρούν τους όρους του σημείου 2 και τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΧΜΠΑ, η αποδοχή της πράξης για συγχρηματοδότηση υπόκειται σε προηγούμενη και κατά περίπτωση έγκριση της Επιτροπής μετά από σχετική αίτηση του κράτους μέλους, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την εγγύτητα της περιοχής σε σχέση με τον τόπο εκτέλεσης της πράξης και το επίπεδο των οφελών που αναμένονται για την περιοχή αυτή, καθώς και την αναλογία των σχετικών δαπανών στις συνολικές δαπάνες του μέτρου και της παρέμβασης. Στην περίπτωση παρέμβασης στις απόμακρες περιοχές εφαρμόζεται η διαδικασία του παρόντος σημείου.